

dersom den høitærede Finantsminister har denne Betragtning, saa vil dette Spørgsmaal selvfølgelig blive behandlet nærmere i Udvalget.

Winther: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) billigede en Udtalelse, som var fremkommen i Betænkningen under Nr. 4. angaaende Ostersøfferiets Vortforpagtning. Jeg ved ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem billiger dette; det, at det ærede Medlem billiger det, har nu forøvrigt for mig ikke nogen videre Betydning. (Ville: Det vil jeg i høi Grad beklage). Det ærede Medlems Mening om, hvorvidt de have Ret, som have udtalt en Dabel, eller om de have Ret, som tiltræde Ministerens Grunde, kan ikke have nogen Betydning for mig. Men vi Andre, som ikke have hørt den mundtlige Beretning og det Forvar, som Ministeren har givet for sin Handlemaade, ere aldeles ude af Stand til at danne os nogen Mening, om, hvad der er rigtigt. Jeg finder det derfor uheldigt, at man fremsætter disse Bemærkninger her i Betænkningen, naar man ikke sætter os Alle istand til at danne os en Mening om Sagen. Vi hørte den høitærede Minister erklære, at, naar Sagen kom til Statsrevisionen, var han aldeles vis paa at kunne fremlægge fyldestgjørende Bevis for, at hans Fremgangsmaade havde været rigtig, medens den ærede Ordfører for Finantsudvalget erklærede, at de Grunde, som Finantsministeren har anført, ikke ere tilfredsstillende. Jeg vilde ønske, at enten Ministeren eller Ordføreren vilde lade os vide, hvad det er for Grunde; ellers tale de her for os som de, der tale for Blinde om Farverne. Svad jeg ikke kan forstaa, er denne Henvisning til Betingelsernes § 15. Det, vi skulde vide, er jo netop, hvorfor Ministeren har haft Grund til at lade være at foretage nogen ny Auktion. Det ærede Medlem indrømmede, at han var vis paa, at Ministeren havde troet, at det var rigtigt, og at han havde den Overbevisning, at det var rigtigt. Men dette, at Nogle afgive et Tillidsvotum, medens Andre give et Mistillidsvotum, Alt i vor Nærverelse, uden at vi vide, hvad Taleren er om, finder jeg ikke rigtigt. Maaske de ærede Herrer, som have hørt den høitærede Ministers Grunde, have forpligtet sig til ikke at fremsætte dem her i Thinget. Men jeg tilstaa, at jeg havde sat mere Pris paa, at vi havde været uvidende om denne Strid, naar vi ikke havde faaet at vide, hvad det egentlig dreier sig om. Svad der her staa, er aldeles uoplysende for Thingets Medlemmer. Jeg holdt dog nok af at have faaet noget Mere at vide, skjøndt det er ganske vist, at det jo nu er saa heldigt, at der ikke foreligger Noget, som vi skulle stemme over, saa at vi ikke ville komme til at erklære os for nogen af Parterne. At det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgfreds har søgt en Vang til at støtte den Del, som den ærede Ordfører hører til, kan være meget

smukt, og har været mig glædeligt, siden det synes at være et Forvarsel om kommende Begivenheder. Jeg kan dog ikke finde det rigtigt at komme med den Slags forblommede Udtalelser i en Udvalgsbetænkning, som skal være fremlagt for os Alle, for at vi kunde danne os en Mening om Tingene. Jeg har ikke kunnet tilbageholde denne Udtalelse, fordi jeg ønsker, at, naar der for os fremsættes en Sag, som desuden har en vis Betydning for Landet, den da fremsættes saa klart, at man kan komme til et Resultat derom og ikke skal blive nødt til at se to modstridende Meninger, med Hensyn til hvilke enhver Part paastaar, at hans Grunde netop ere de rigtige.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg vil kun sige et Par Ord i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 100. Den ærede Ordfører har maaske misforstaaet mig lidt. Jeg udtalte om Vædringsforslaget under Nr. 100, at jeg ikke vilde modsætte mig en Redfættelse af 500 Kr.; men dersom denne Formindsfelse skulde have afstaaet mig fra at kunne give de af mig omtalte Betjente den tilsigtede Lønningsforbedring, vilde jeg ikke have kunnet gaa ind paa Redfættelsen. Men jeg troede at skulde det høie Thing en Dplysning om, hvorfor denne Konto, som ellers har haft en vis Stabilitet, i Klar af mig var foreslaaet saa betydelig forøjet, og som een af Grundene til, at Forholdelsen er begjæret, er Tillæget til Politibetjentene. — Den ærede Ordfører har udtalt, at Udvalget vilde gjøre Spørgsmaalet om Lantienens Indflydelse paa Meddelelse af Dyrtidstillæg overhovedet til Gjenstand for nærmere Overveielse. Der er altsaa ikke nogen særlig Opfordring for mig til at forlange, og jeg vil ikke kunne forlange nogen bestemt Erklæring af den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne om Forstaaelsen af Vædringsforslaget under 105; men jeg maa altsaa ogsaa bede erindret, at Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 105 ikke kommer til at afgjøre Noget i Principet. Jeg vil derfor henstille, om det da ikke vilde være rigtigt at udsætte Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, indtil Betydningen af Vædringsforslaget kommer til at foreligge fuld og klar, hvilket jo vil kunne ske ved 3die Behandling. Det er ikke det eneste Spørgsmaal, som ikke er klart ved Vædringsforslaget under Nr. 105. Den ærede Ordfører angaa, at Betydningen var, at der ikke maatte beregnes Dyrtidstillæg af en Lantieme. Deri er jeg enig, det vil sige, jeg er enig i, at denne Betydning ligger i Forslaget. Jeg gjorde dernæst opmærksom paa, at der deri kunde lægges eller ikke lægges efter Behag den Betydning, at Lantiemen slet ikke skulde komme i Betragtning ved Bestemmelsen af, om en Mand overhovedet skulde have Tillæg eller ikke. Men der er endnu et tredie Punkt, hvor Lantieme kommer til at virke, og det er paa Punkt 3 af Lovforslagets Nr. 39 i